

DİNDE ZORLAMA YOKTUR (1)

Neml Suresi 37. Sen, onlara dön (söyle): onlara, kendilerinin asla karşı koyamayacakları ordularla gelirim ve onları hor ve hakir bir durumda oradan sürüp çıkarırım."

Yukarıdaki ayet ve surenin önceki ayetlerinin Kuranda Sü-leyman'ın Allah'ı bırakıp güneşe secde eden Seba melikesi Belkis ve toplumunu Allah'a inanmaya zorladığı anlamaktayım.

Sorum: Kurandaki çeşitli ayetlerden Dinde zorlamanın ol-madığını hatta peygamber efendimizin görevinin sadece tebliğ et-mek olduğunu biliyoruz. Bu çerçevede yukarıdaki kıssayı nasıl an-lamalıyız. Saygılar sunar hizmetlerinizden dolayı ellerinizden öpe-rim. Allah uzun ömürler versin...

Cevap: Süleyman Belkis'i dine davet etmiyor, kendi hü-kümrânlığına tabi olmaya davet ediyor. Çünkü Süleyman Tevrat'a göre sadece büyük bir kraldır. Bölgeyi egemenliği altına almıştır. Âyette Süleyman'ın hükümrânlığı anlatılmakta, egemenliğini kabul etmediği takdirde ülkesini tepeleyeceğini Belkis'e anımsatmaktadır. Şimdi âyeti bağlamı içinde açıklayalım:

30- "O Süleyman'dandır ve Rahmân ve Rahim Allâh'ın adiyle (başlamakta)dır. **31-** "Bana karşı büyüklük taslamayın ve bana teslim olarak gelin (diye yazıyor)."□

32

- "Ey ileri gelenler, dedi, bu işimde bana bir fikir verin; ben, siz olmadıkça hiçbir işi kesip atmam."□

33

- Dediler ki: "Biz güçlüyüz, yaman savaşçılarız ama emir senindir. Bak, ne buyurursan öyle yaparız"□

34

- Dedi: "Hükümdarlar bir ülkeye girdiler mi, orayı bozarlar, halkının şerefliilerini alçal-tırlar, (evet) böyle yaparlar."□

35

- "Ben onlara bir hediye gönde-reyim de bakayım elçiler ne ile dönecekler."□

36

- (Elçi, hediyelerle) Süleymân'a gelince (Süleymân) dedi ki: "Siz bana mal ile yardım mı etmek istiyorsunuz? Allâh'ın bana verdiği, size verdiğiinden daha iyidir. Hediyenizle ancak siz sevinirsiniz."□

37

- Sen, onlara dön

(söyle): onlara, kendilerinin asla karşı koyamayacakları ordularla gelirim ve onları hor ve hakir bir durumda oradan sürüp çıkarırım."

38

- (Elçi gittikten sonra Süleymân, danışmanlarını topladı): "Ey ileri gelenler, dedi, onların bana teslim olarak gelmelerinden önce han-giniz onun tahtını bana getirebilir?"

39

- Cinlerden bir ifrit (kötü bir cin): "Sen makamından kalkmadan önce ben onu sana getiririm, dedi, bunu yapmağa gücüm yeter ve bana güvenilir."

40

- Yanında Kitaptan bir ilim bulunan kimse de: "Sen gözünü açıp yummadan ben onu sana getirebilirim." dedi. (Süleymân) tahtı yanına yerleşmiş görünce dedi ki: "Bu, Rabbimin lutfundandır. (Kendisine) şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak istiyor. Şükreden kendisi için şükretmiş olur; nankörlük edene gelince, Rabbim zengindir (onun şükrüne muhtaç değildir), kerimdir (çok ikrâm sâhibidir,yücedir)."

41

- (Ve) dedi ki: "Onun tahtını tanınmaz hale getirin, bakalım tanıyabilecek mi, yoksa tanımayacak mı?"

42

- (Kraliçe) Gelince (ona): "Senin tahtın da böyle mi?" dendi, "Tıpkı o, dedi, zaten bize daha önce bilgi verilmişti. (Allâh'ın kudretini ve senin peygamber olduğunu anlamış) ve biz müslüman olmuş-tuk."

43

- Onu, Allah'tan başka taptığı şeyler, (bu zamana dek tevhid dinine girmekten) alıkoymuştu. Çünkü kendisi, inkâr eden bir kavimden idi."

44

- Ona: "Köşke gir!" dendi. Köşkü görünce zemini su sandı ve bacaklarını sıvadı. (Süleymân) "O, cilâlı, şeffaf sırçadandır" dedi. (Kraliçe): "Rabbim, ben kendime zulmetmişim. (Artık) Süleymân'la beraber âlemlerin Rabbi Allah'a teslim oldum," dedi.

(devamı yarın..)